

บทนำ

นักล่าคุกเข้าลงตรงด้านหน้าของเรือแคนูพลงกวาดตามองฝั่งตรงข้ามซึ่งพันโค้ง
แม่น้ำออกมา ปกติบั้งเขี้ยวข่มข้อย ๆ เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านแถบชนบทที่หลังคา
ลั้งกะลึ้นสนิมเรียงเป็นพีค

“ถึงแล้วหรือ” เขาตะโกนถามคนขับเรือชาวพื้นเมือง ช่วงหลายเดือน
ที่ผ่านมาภาษาโปรตุเกสของเขาพัฒนาขึ้นพอสมควร

“ซิม ซินญอร์ (ครับ คุณผู้ชาย) ที่นี่แหละ”

นักล่าพยักหน้า แล้วเอื้อมหยิบวิทยุสื่อสารที่ซุกไว้ระหว่างเข่า

แต่แล้วเขาก็ชะงัก ต้องให้แน่ใจเสียก่อน

เจ็ดเดือน เจ็ดเดือนแล้วนับตั้งแต่มีคนโทรไปหาเขาที่อัมสเตอร์ดัม
หลังจากหารือกับนายจ้างอย่างเร่งด่วนเสร็จ เขาก็ต้องบินข้ามมหาสมุทร
แอตแลนติกไปยังเมืองการากัส เดินทางต่อไปที่เมืองลิมา จากนั้นลงใต้

ลงใต้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเขากับเป้าหมายไปถึงสุดขอบโลก หลังจากนั้น
การไล่ล่าจะวกกลับขึ้นมาทางเหนือ

ขึ้นเหนือต่อไปเรื่อย ๆ

ระหว่างนี้เขาเคยเข้าไปใกล้เป้าหมายจนแทบหายใจรดต้นคอมาแล้ว นี่เป็น
การไล่ล่าที่ยาวนานที่สุดในอาชีพของเขา

และมันกำลังจะสิ้นสุดลงที่ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง การตามล่าคอร์ต เจ็นทรี
จะต้องจบลงตรงนี้

SAMPLE

1

ตอนอยู่นอกเมืองก็โดนกล่าวตามไปเกือบทันแล้ว ถึงขั้นโทรตามทีมสังหารแล้วด้วย แต่พวกนั้นบอกว่าต้องการพิกัดของเป้าหมายที่ชัดเจน เขาผิดเอง การเริ่มต้นที่ผิดพลาดอาจทำให้เขาไม่ได้รับความไว้วางใจจากคนพวกนั้นในครั้งต่อไป เขาจะต้องไม่ทำตัวเป็นเด็กเลี้ยงแกะอีก เขาได้กลิ่นเป้าหมายทางตอนเหนือของซีลีเลยออกไปตามชายฝั่งแปซิฟิก แต่แล้วกลิ่นกลับจางหายไปในเมืองปุนตาอาเรนัส

จนกระทั่งมาถึงริโอเดอจาเนโรไซคก็เข้าข้าง นักเรียนแลกเปลี่ยนคนหนึ่งจากเดนมาร์กที่มาเรียนศิลปะป้องกันตัวยูยิตสูบอกว่าเห็นประกาศจับขององค์การตำรวจสากลขณะกรอกเอกสารแจ้งเรื่องพาสปอร์ตหายอยู่ในสถานทูต บังเอิญว่าก่อนหน้านักเรียนแลกเปลี่ยนคนนั้นเจอนักเรียนผิวขาวอีกคนในโรงเรียนสอนศิลปะป้องกันตัวแถวสลัม เขารู้เรื่องศิลปะป้องกันตัวดีจึงรู้ว่าสไตล์การต่อสู้ของนักเรียนผิวขาวคนนั้นต่างออกไป เหมือนเจ้าตัวยพยายามซ่อนรูปแบบการต่อสู้ที่มีความรุนแรงและโหดเหี้ยมไม่ให้คนอื่นเห็น

นักเรียนเดนมาร์กพยายามนึกถึงรูปที่เห็นในประกาศจับ แม้จะไม่เหมือนเป๊ะ แต่ก็ยังทำให้เขารู้สึกว่าควรติดต่อเจ้าหน้าที่อยู่ดี บางอย่างเกี่ยวกับชายผิวขาวคนนั้นทำให้เขาไม่สบายใจ ทั้งรูปลักษณ์ภายนอก ความแข็งแรง และการที่อีกฝ่ายทำท่าสงสัยในตัวเขา เหมือนรู้ว่าเขากำลังมองประเมินอยู่

เมื่อนักล่ารับรู้ข้อมูลก็รีบขึ้นเครื่องบินเจ็ตส่วนตัวมาที่นั่นภายในไม่กี่ชั่วโมงถัดมา แต่ชายผิวขาวไม่ได้มาเรียนในวันนั้นหรือวันถัดไปอีก นักล่าจึงใช้

คนที่ต้องเป็นกำลังเสริม โดยให้คนเหล่านั้นนำพรหมคันหาที่วสลัมพร้อมรูปถ่าย และเงินสด หลายคนโดนข่มขู่ขณะเดินอยู่ในสลัมอันป่าเถื่อน คนหนึ่งโดนล้วง กระเป๋าและถูกแทงที่แขน แต่ก็ถือว่ายังมีความคืบหน้า เพราะบางคนยอมพูด บ้างชี้นิ้วบอกทิศทาง บ้างกระซิบบอกที่อยู่

นักล่าลองตามเบาะแสที่ได้มา เขาไม่ใช่มือปืน ไม่ได้ลั่นไกยิงใครมาตั้งแต่ สมัยอยู่ในกองทัพเนเธอร์แลนด์ และต่อสู้กับพวกแองโกลาในทศวรรษที่ 1970 แต่เขาไม่ยอมให้มือปืนทั้งหมดต้องเสียเวลาจึงให้เปิดคนรออยู่ที่ถนน ส่วน สองคนไปกับเขา ทั้งสามผ่านย่านเสื่อมโทรมและเข้าไปในอาคารเบื้องหลังปฏิภาณ ทางเดินชั้นสามได้กลิ่นเหม็นคูลิ่งไปจนสุดทางซึ่งเป็นประตูมืด ๆ นักล่ามีมือสั้น ขณะใช้กุญแจฝึไชประตู ก่อนจะย่องเข้าไปโดยมีมือปืนตามมาติด ๆ

ร่างมนุษย์เคลื่อนไหวอย่างพรวนเลื่อนอยู่ที่ชั้นบนของเตียงสองชั้น เจ้าตัว เห็นนักล่าแวนหนึ่งทางหางตา ก่อนจะเหวี่ยงเบาะสพายไหลแล้วกระโดดออกไป ทางหน้าต่างซึ่งสูงจากพื้นสองชั้น นักลารีบวิ่งตามไป มือปืนลั่นไกยิง กระสุน เจาะเตียง ผ่น และกรอบหน้าต่างตามหลังร่างพรวนเลื่อน พวกเขาบรรจุกระสุน ใหม่ขณะที่นักล่าไปถึงหน้าต่าง เห็นเป้าหมายตกลงบนหลังคาเบื้องล่างแล้วกลิ้ง ไปบนหลังคาที่อยู่ติดกัน ลอยข้ามตรอกซอกซอยไปยังอาคารอื่น จากนั้น กระโดดและม้วนตัวลงไปกับพื้นดิน มือปืนทั้งสองเข้าไปหน่อย เพราะกระสุน เหล่านี้มันแค่เจาะพื้นถนนไล่หลังเขา แต่ไม่โดนสักนัด

เป้าหมายหายไปแล้ว บนเตียงสองชั้นที่เจ้าตัวเพิ่งจากไปไม่เหลือร่องรอย อะไรไว้เลยนอกจากไออุ่นบนผ้าห่มเก่าคร่ำคร่า

นั่นเป็นเหตุการณ์เมื่อสิบสี่ปีที่แล้ว

เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมามีสายจากเมืองฟอนเตโบอาซึ่งอยู่ห่างออกไป หลายร้อยกิโลเมตรทางตอนเหนือของแม่น้ำอะเมซอน นักล่าเคยเขียนรายการ อาชีพที่เป็นไปได้ของเป้าหมาย พบว่ามีเป็นร้อย ๆ อาชีพ ไล่ตั้งแต่คนงานทำ แผ่นโลหะไปจนถึงทหารรับจ้าง หนึ่งในนั้นมีเจ้าหน้าที่กู้ภัยทางทะเลรวมอยู่ด้วย เพราะเป้าหมายมีประสบการณ์การดำน้ำและเป็นคนกล้าบ้าบิ่น ปลายสายแจ้งว่า ที่แม่น้ำสายย่อยของอะเมซอนมีปฏิบัติการเล็ก ๆ ซึ่งจ้างชาวต่างชาติผิวขาวคนหนึ่ง

นักล่าจึงบินตามไปที่ฟอนเตโบอาทันที แล้วเอารูปถ่ายให้คนขับเรือผู้มึนหน้าที่
จัดส่งสินค้าแห่งไปยังชุมชนแถวนั้นดู

และตอนนี้เขาก็มาอยู่ตรงนี้แล้ว

เขาคล้าวิทยุสื่อสารตรงระหว่างเขา เพียงพูดใส่วิทยุคำเดียวเฮลิคอปเตอร์
ขนาดใหญ่สองลำที่บรรทุกมือปืนมาเต็มลำก็จะลดระดับลงและกระจายกำลัง
กันออกไป พวกเขาวางแผนการโจมตีไว้แล้วด้วยภาพถ่ายจากดาวเทียมและ
บนกระดานไวต์บอร์ดในห้องพักโรงแรมที่ฟอนเตโบอา แคंपูดีใส่วิทยุคำเดียว
ป่าแถวนี้จะลุกเป็นไฟ แล้วสยบเป้าหมายที่เขาตามล่ามาเจ็ดเดือนเต็มได้เสียที่

แต่ก่อนอื่นเขาต้องตรวจสอบให้มั่นใจ

ลิงฮาวเลอร์ตัวหนึ่งกระโดดจากต้นไม้ลงน้ำ แล้วตะกายกลับขึ้นฝั่งหายไป
ในป่าทึบ

ไม่กี่วินาทีต่อมาเรือก็แล่นช้าลงก่อนจอดเทียบยางรถเก่าซึ่งผูกไว้ข้างท่าเรือ
คนขับท่าท่าจะดับเครื่อง

“ไม่ต้อง” นักล่าบอก “ไม่ต้องดับ แค่แป๊บเดียว”

“เปลืองน้ำมันเปล่า ๆ ครับ” คนขับตอบยิ้ม ๆ เขาเป็นชนพื้นเมืองจาก
เผ่าใดเผ่าหนึ่ง “ผมใช้เวลาสตาร์ทเครื่องใหม่แค่ห้าวินาทีเอง”

“บอกว่าไม่ต้องดับก็ไม่ต้องดับสิ” นักล่าปีนขึ้นฝั่ง เดินขึ้นเนินไปหาชาย
ที่นั่งเอกเขนกอยู่ข้างกระท่อมหลังหนึ่ง เขาต้องการคำยืนยันว่าสถานที่นี้ถูกต้อง
จริง ๆ จากนั้นก็แค่รอการแสดงแสงสีเสียงที่จะตามมา เขาพกปืนลูกไม่โบราณ
ของเว็บบิลีย์รุ่นที่อบเบรกไว้ใต้อุ้งมือปืนตรงไหล่ก็จริง แต่มีไว้เพื่อชูปกป่าเถื่อน
ในป่าเท่านั้น การฆ่าไม้ใช้งานของเขา เขามีหน้าที่แจ้งผ่านวิทยุสื่อสารแค่นั้น
ก็เป็นอันเสร็จงาน แล้วนั่งเรือทวนกระแส น้ำกลับไปรอที่โรงแรมในฟอนเตโบอา
ได้เลย

เมาริ เด็กชายวัยสิบขวบนั่งอยู่ในร่ม รอพ่อกลับจากการจับปลาตอนเช้า
ปกติเขามักออกไปเก็บอวนกับพ่อ แต่วันนี้ต้องอยู่ช่วยงานลุงเลยไม่ได้ไปด้วย

ตอนที่เรือลำนั้นพาชายผิวขาวมาถึงท่าเรือ เขาเองก็เพิ่งมาถึงที่นี้เหมือนกัน เขามองชายสูงวัยคนนั้นเดินขึ้นเนินไปคุยกับชายขี้เมา ชายสูงวัยล้วงหยิบกระดาษสีขาออกจากกระเป๋าบนหน้าอกแล้วยื่นให้ชายขี้เมาดู ก่อนจะส่งเงินให้ด้วย

เขาโรค์้อย ๆ ลูกขึ้นยืน ทำท่าละล้าละลึ่ง

ชายผิวขาวพยักหน้าแล้วกลับไปเรือ จากนั้นยกวิทยุสื่อสารขึ้นจ่อปาก

เขาโรเดินไปบนเส้นทางแคบ ๆ ซึ่งทอดจากท่าเรือออกไปนอกหมู่บ้าน เมื่อเข้าสู่ใต้เงาร่มไม้แล้วเขาก็วิ่งตั้งออกไป

SAMPLE

2

คอร์ต เงินทรีดึงสายอากาศให้หย่อนอีกเล็กน้อยแล้วหันกลับไปที่ซากปรักหักพังตรงหน้า เอื้อมมือที่สวมถุงมือค้ำทางไปยังห้องควบคุมของเรือกลไฟที่จมอยู่ ยามสายกับความลึกสิบเมตรจากผิวน้ำ ทัศนวิสัยใต้แม่น้ำขุ่นจนมองเห็นได้ไม่เกินสามสิบเซนติเมตร เมื่อเจอจุดหมายเขาก็ปรับไฟฉายบนหมวก ยกหัวเชื่อมขึ้นมาปรับเปลวไฟให้แคบลงจนเหมือนเข็มร่อนระอุ จากนั้นค่อย ๆ ใช้เปลวไฟตัดเหล็ก

สายอากาศของเขาถูกกระตุกแรง ๆ สามครั้งจนทำให้ร่างเคลื่อนออกจากจุดเดิม

“บ้าจี้” เขาสบถเสียงดังก้องอยู่ในหมวกดำน้ำทองเหลือง วิทยุภายในหมวกก็เลย ทีมจึงต้องสื่อสารกันด้วยการกระตุกสายอากาศ การกระตุกแรง ๆ สามครั้งหมายถึงขึ้นสู่วิวน้ำทันที นั่นหมายความว่าเขาอาจต้องใช้เวลาน้อยลิบนาที่แหวกผ่านสาหร่ายและคราบน้ำมันเพื่อกลับลงมายังจุดทำงานเดิมอีกครั้ง

แต่เงินทรีไม่มีเวลารอแล้ว เขาไม่อาจเพิกเฉยต่อสัญญาณให้ขึ้นสู่วิวน้ำทันทีได้ มันอาจไม่มีอะไร แต่ก็อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ซึ่งทำให้เป็นอันตรายได้ ไม่ก็หมายถึงพบบูจระเข้ หรือฝูงปลาปิรันยาใกล้กับจุดดำน้ำของเขา และนั่นจะเป็นอันตรายถึงชีวิต

เงินทรีขึ้นสู่วิวน้ำในอีกสี่นาทีต่อมา ทั้งอุปกรณ์และน้ำหนักตัวทำให้ยากต่อการว่ายน้ำ เขาจึงต้องสาวสายอากาศเข้าสู่ฝั่ง เมื่อน้ำอยู่ระดับเอวเขาก็

เซ็ดสารเหนียวสีเขียวออกจากแผ่นกะบังหน้าของหมวกดำน้ำ และหลังปลดสลักกับยกอุปกรณ์หนัก ๆ ออกแล้วจึงเห็นเส้นทางที่ต้องเดินไป ผ่านต้นอ่อนหนากับพงหญ้าสูงริมน้ำ บริเวณเหนือขึ้นไปมีเพื่อนร่วมงานของเขาสองคนคือเตี้ยโกกับดาวี ทั้งคู่เป็นนักประดาน้ำที่มีประสบการณ์การกู้ภัย แต่ยังคงหน้าวันนี้ไม่ได้เพราะเครื่องอัดอากาศใช้งานได้เพียงเครื่องเดียว ทั้งสามจึงต้องแบ่งงานกันทำขณะที่คนหนึ่งอยู่ใต้น้ำ อีกสองคนจะคอยเผื่อระวังระเซ้ ภูเขาคอนดา และปลาปิรันยา

“มีอะไรเธอ” เงินทรีตะโกนถาม ภาษาโปรตุเกสของเขายังด้อยกว่าภาษาสเปนมากนัก แต่ก็พอเอาตัวรอดได้ คนหนึ่งใช้นิ้วหัวแม่มือชี้ไปยังอีกด้านของบึงเล็ก ๆ ซึ่งยื่นออกมาจากแม่น้ำอย่างกับเนืองอก เงินทรีเห็นหนุ่มน้อยเมาริโยยืนอยู่บนเส้นทางที่นำไปสู่ท่าเรือ เด็กชายสวมเสื้อฟุตบอลทีมบาร์เซโลนาสีแดงดำประดับด้วยชื่อนักเตะชาวบัลแกเรียซึ่งไม่ได้ลงสนามให้กับสโมสรตั้งแต่กลางยุค 90 เจ้าตัวไม่สวมรองเท้า เขาไม่เคยเห็นเด็กผิวคล้ำคนนี้สวมรองเท้าเลยสักครั้ง

เงินทรีแปลกใจที่สองคนนั้นเรียกเขาขึ้นมาเพียงเพื่อให้พูดคุยกับเด็ก แต่เขาก็ยังโบกมือและส่งยิ้มให้เมาริโย แต่แล้วรอยยิ้มก็เลื่อนหายไปจากใบหน้าเมื่อเห็นดวงตาของเมาริโยเบิกกว้าง ท่าทางกระวนกระวาย

ต้องมีอะไรไม่ชอบมาพากลแน่

เงินทรีเดินลุยโคลนริมบึงไปอย่างยากลำบากเพราะมันคอยแต่จะดูดเท้าเอาไว้ เมื่อไปถึงตัวเด็กชายชาวบราซิลเขาก็เดินหนีอีกฝ่ายไปตามทางประมาณสองสามเมตรก่อนจะถาม “เกิดอะไรขึ้น”

“คุณบอกถ้าเห็นคนขาวให้รีบมาบอก”

“ใช่ ฉันบอกนายแบบนี้” กล้ามเนื้อของเงินทรีเริ่มเกร็งเซ็ง

“คนแก่ มาคนเดียว ที่ท่าเรือ”

“เขาคุยกับใครหรือเปล่า”

“คุยครับ เขาถามอะไรอามาโดก็ไม่รู้ แล้วก็เอากระดาษให้ดูแผ่นหนึ่ง แถมให้เงินด้วย จากนั้นคนขาวก็พูดวิเศษ”

“พุดวิทย์เหรอ” เงินทริลละสายตาจากเด็ก มองเส้นทางที่ทอดสู่ท่าเรือ ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตรผ่านป่าดิบชื้น พร้อมกับเริ่มถอดชุดดำน้ำเก่า ๆ ออกจนเหลือแต่กางเกงใน

เขาได้ยินเสียงเตี้ยโกตะโกนโหวกเหวกอยู่ข้างหลัง อีกฝ่ายอาจจะบอกว่ายังไม่ถึงเวลาอาหารกลางวันสักหน่อย ถอดชุดดำน้ำ แต่เขาไม่สนแล้ว

“ตอนนี้ชายผิวขาวคนนั้นอยู่ไหน”

“ไปแล้ว กลับขึ้นเรือไปแล้ว เรือแล่นทวนน้ำขึ้นไป”

เงินทริลพยักหน้าพลางพุดกับตัวเองเป็นภาษาอังกฤษ “นั่นล่ะคนนั้น”

“กวล (อะไรนะ)”

“ดีแล้ว นายทำดีมาก เมาโร ชอบใจนะ”

“ไม่เป็นไร จิม”

ไม่กี่วินาทีต่อมาเงินทริลก็ถูกเขาลงข้างกระเป๋าลงอุปกรณ์ซึ่งอยู่อีกฝั่งของบึง เมาโรตามมาด้วย เด็กชายยืนดูเขาเปิดกระเป๋ายี่บนั้น เขาล้วงปืนลูกซองขนาดสิบสองเกลสตีดำที่ด้ามจับเป็นแบบปืนพกแต่ทำด้วยไม้ออกมา ตามด้วยกระเป๋าสตางค์ ในนั้นมีเงินเรียลบราซิลอัดอยู่เต็ม เขาส่งกระเป๋าสตางค์ให้อีกฝ่าย “นี่สำหรับนาย แบ่งไว้บ้างนะ แล้วเอาที่เหลือให้แม่”

เมาโรรับมา ดวงตาเบิกโพลงด้วยความประหลาดใจปนสับสน “คุณจะไปแล้วเหรอ”

“ใช่แล้ว เจ้าหนู ถึงเวลาต้องไปแล้ว” มือของเงินทริลขยับอย่างรวดเร็ว ขณะสวมกางเกงสีน้ำตาลสกปรกกับเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีครีมมอมแมม

“แล้วหมาของคุณล่ะ”

“มันไม่ได้เป็นหมาของฉัน มันแค่อาศัยอยู่แถวค่ายพักแรมของฉัน มันนิสัยดี ดูแลมันดี ๆ แล้วมันจะดูแลนาย”

เขาผูกเชือกกรองเท้าผ้าใบที่ห่อหุ้มเท้าเปียก ๆ

เมาโรพยักหน้า แต่ที่จริงไม่เข้าใจอะไรเลย

เด็กชายไม่เคยเห็นใครทำอะไรรวดเร็วขนาดนี้มาก่อน คนในหมู่บ้านไม่มีทางตัดสินใจหันหลังเล่นแบบนี้ ไม่ส่งกระเป๋าสตางค์ให้เด็ก และคง

ไม่เปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเองเพียงเพราะมีชายชราคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นพร้อม
เรือแคนู

ลุงของเขาพูดถูก พวกต่างด้าวมันบ้า

“แล้วคุณจะไปไหน” เมาริถามชายชาวอเมริกันจอมเพี้ยน

“ยังไม่รู้ แต่เดี๋ยวก็คิดอะ...”

เงินเหรียญพูดไม่ทันจบก็เอียงศีรษะไปด้านข้างขณะยกเบาะโยมที่เอาออกมาจากกระเป๋าใหญ่อีกที่ขึ้นสะพานหลัง

เมาริได้ยื่นเช่นกันจึงพูดขึ้น “เฮลिकอปเตอร์”

เงินทรีสายหน้า หยิบปืนลูกซองแล้วยื่นขึ้น ก่อนจะติดมันกับแถบ
ตีนตุ๊กแกที่ด้านขวาของเบาะอย่างแน่นหนา หันด้ามให้อยู่ด้านล่างในระยะเอื้อมถึง
พอดี ส่วนด้านซ้ายมีมิดพรัายึดติดไว้แบบเดียวกัน “ไม่ใช่ลำเดียว แต่เป็น
สองลำ รีบกลับบ้านซะ เจ้าหนู ตอนน้องชายน้องสาวเข้าบ้านด้วย แล้วอย่า
ออกมา เดี่ยวแถวนี้จะเกิดความวุ่นวายและเสียงดังมาก”

ชายต่างด้าวสร้างความประหลาดใจให้เมาริเป็นครั้งสุดท้าย เขายิ้มกว้าง
แล้วขยี้ผมสีดำเป็นกระเซิงของอีกฝ่าย ก่อนโบกมือให้เพื่อนร่วมงานสองคน
โดยไม่พูดอะไร แล้ววิ่งเข้าไป

เฮลिकอปเตอร์สองลำบินต่ำอยู่เหนือยอดไม้ ใบพัดอันทรงพลังพัดยอดไม้ไหวเอน
ขณะพวกมันเข้าประจำตำแหน่งตามที่วางแผนไว้ นี่คือนิวเจอร์ซีย์ 212 ทวิน ฮิวอี้
รุ่นพลเรือน อากาศยานประสิทธิภาพสูงที่มีการใช้งานอย่างแพร่หลายในกองกำลัง
อเมริกันสมัยสงครามเวียดนาม

ในประวัติศาสตร์การบิน ไม่มีอากาศยานชนิดไหนเหมาะจะบินแหวกป่า
มากกว่าฮิวอี้้อีกแล้ว

เฮลिकอปเตอร์เหล่านี้เป็นของตำรวจโคลอมเบีย แต่ถูกกองกำลังป้องกัน
ตนเองแห่งโคลอมเบียยืมไปพร้อมลูกเรือ มันเป็นกองกำลังกึ่งขบถที่นอก
ประจำการที่ต่อสู้เป็นครั้งคราวกับกองกำลังปฏิวัติติดอาวุธโคลอมเบียหรือ

กลุ่มกบฏฟาร์ก และกองทัพปลดปล่อยแห่งชาติซึ่งเป็นกลุ่มกบฏฝ่ายซ้ายของโคลอมเบียหรือเรียกว่ากลุ่มกบฏอีแอลเอ็น ตำรวจโคลอมเบียคิดว่าที่กองกำลังป้องกันตนเองมายิมเฮลิคอปเตอร์ไปใช้งานครั้งนี้เพื่อส่งทีมคอมมานโดยี่สิบคนไปยังเขตภูเขาและต่อสู้กับกลุ่มกบฏฟาร์ก แต่ความจริงพวกเขากำลังทำงานรับจ้างแถวพรมแดนในป่าอะเมซอน

นักบินจะไม่รายงานการใช้เฮลิคอปเตอร์ในทางที่ผิดเพราะได้รับค่าจ้างอย่างงาม

ทุกคนในหน่วยสวมเสื้อคลุมสีเขียวแบบทหารพร้อมหมวกปีกสี่เหลี่ยมกัน ในเมื่อถือปืนไรเฟิลต่อสู้เอชเค จี 3 ขนาดใหญ่ ขณะที่บริเวณหน้าอกกับตรงเอวมีแม่เหล็กขึ้นล้ารอง ระเบิด วิทยุสื่อสาร และมีดพร้าติดไว้

หัวหน้าหน่วยนั่งอยู่ในเฮลิคอปเตอร์ลำแรกพลงตะโกนสั่งทหารแก่นายแข่งกับเสียงเครื่องยนต์ “หนึ่งนาที่! เห็นเมื่อไหร่ยิงได้เลย! ยิงให้ตาย! พวกเขาไม่ได้อยากให้อั้หมอนี้มีชีวิตอยู่!” แต่แล้วเขาก็พูดใหม่ “พวกเขาไม่ได้ต้องการให้อั้หมอนี้มีชีวิตอยู่!”

เสียงตอบว่า “ครับ หัวหน้า!” ประสานกันดังกว่าเสียงเครื่องยนต์

หัวหน้าหน่วยสั่งแบบเดียวกันกับทหารในเฮลิคอปเตอร์ลำที่สองผ่านวิทยุสื่อสาร

ครูต่อมาเฮลิคอปเตอร์ก็บินแยกกัน ลำของหัวหน้าหน่วยเลี้ยวไปทางซ้ายแล้วลดระดับลงสู่แม่น้ำสายย่อยที่ไหลคดเคี้ยวไปทางใต้

เงินที่วิ่งด้วยจิ้งหะสม่าเสมอท่ามกลางแสงยามเช้าที่ลอดผ่านไปไม่ลงมา ขณะผ่านป่าทุกก็พยายามฟังเสียงใบพัดที่ตั้งอยู่ข้างหลัง ไม่นานก็รู้สึกได้ว่าเฮลิคอปเตอร์สองลำบินแยกกัน ลำหนึ่งลงจอดด้านหลังของเขา อาจเป็นหนองน้ำโล่ง ๆ ที่อยู่ห่างจากจุดดำน้ำประมาณหนึ่งร้อยเมตร เงินที่รู้ทันที่ว่าคนเหล่านั้นจะโดนโคลนตูดถึงเข้า และนั่นจะช่วยให้เขามีเวลาหนีเพิ่มขึ้น ส่วนอีกลำบินผ่านตำแหน่ง

ของเขาออกไปทางซ้ายในระดับต่ำกว่ายอดไม้ เห็นชัดว่าลำน้ำกำลังค้นหาไปตามแม่น้ำ พวกมันอาจจะรอยตัวลงมาปิดกั้นเส้นทางการหนีของเขา

ยังพอมีเวลา

เงินทรีเร่งฝีเท้า รอยยิ้มเลื่อนหายไปจากใบหน้า แต่ชาวอเมริกันอายุสามสิบเจ็ดปีอย่างเขากลับรู้สึกมั่นใจและไม่หวั่นเกรงขณะเคลื่อนที่ไปข้างหน้า อะดรีนาลิน... เพื่อนเก่าที่ไม่ได้พบกันมาสักพักเล่นพล่านหัวร้างอีกครั้ง ส่งพลังให้กับกล้ามเนื้อและจิตใจ

เขาอยู่ที่นั่นมาเก้าสัปดาห์ เก้าสัปดาห์เต็ม ๆ ทั้งที่ตั้งแต่โตมาเขาแทบไม่เคยอยู่ที่ไหนนาน ก็เหมือนอย่างที่เขบอกเมาร็อนั้นแหละ ถึงเวลาต้องไปแล้ว

ทีมของหัวหน้าหน่วยรอยตัวด้วยเชือกลงบนฝั่งแม่น้ำ สี่คนแรกลงไปแล้วหมอบอยู่ในโคลน หันปากกระบอกปืนไปทางป่า คอยคุ้มกันอีกสี่คนที่กำลังรอยตัวตามลงมา สี่คนหลังเคลื่อนที่ขึ้นไปบนถนนลูกรัง หมอบลง และคอยระวังทั้งสองทิศทาง หัวหน้าหน่วยกับรองหัวหน้าหน่วยลงมาเป็นชุดสุดท้าย ทั้งคู่วิ่งขึ้นไปบนถนนแล้วทำหน้าที่นำทีม

หัวหน้าหน่วยได้รับแจ้งว่ากำลังพลจากเฮลิคอปเตอร์อีกลำกำลังลุยโคลน เขาสลับเป็นภาษาสเปนดัง ๆ ก่อนจะตะโกนให้คนในทีมเร่งฝีเท้าขึ้นอีก

เงินทรีวิ่งผ่านค่ายพักแรมเล็ก ๆ ของตัวเอง มันมีแค่เต็นท์หนึ่งหลังที่ปูเสื่อสำหรับนอน เตาถ่านง่าย ๆ ที่เอาก้อนหินมาเรียงกัน ล้วนหลุม เปลญวนที่มีมุ้งครอบไว้อีกที และข้าวของไม่กี่ชิ้นในถุงตาข่ายซึ่งแขวนไว้บนต้นไม้ เขาดีใจที่รู้ว่าสุนัขตัวนั้นไม่ได้อยู่ที่นี้ ตอนนี้อยู่ไกลถึงเวลาอาหารกลางวันเต็มที มันต้องไปชลุกอยู่ที่ร้านอาหารหลังคามุงจากร้านเดียวในเมืองเพื่อรอเศษอาหารแน่ ก่อนเดินไปยังหมู่ตึ้นปาล์มร่มรื่น ใกล้กับจุดที่ชาวประมงจะกลับมาพร้อมอาหารทะเล

ที่จับได้ในวันนี้ นั่นที่นั่นมันสามารถพักผ่อนได้สักพักก่อนจะถึงเวลาต้องต่อสู้กับ
สุนัขตัวอื่น ๆ ในหมู่บ้านเพื่อแย่งเศษเหยื่อตกปลาที่คนบนเรือโยนทิ้ง

เขายอมรับว่ากิจวัตรประจำวันของเจ้าตูบช่างมีระเบียบแบบแผนกว่า
ของเขาเสียอีก

ในเต็นท์มีปืนบราวน์ก๊อบบ์หนึ่งกระบอกหนึ่งเก็บไว้ในกล่องล็อกกุญแจ แต่เขา
ไม่มีเวลาเข้าไปหยิบแล้ว เงินทรีควาไฟเช็กที่อยู่ใกล้ทางเข้าเต็นท์และกระป๋อง
เชื้อเพลิงสำหรับปรุงอาหาร จากนั้นรดน้ำมันลงบนเต็นท์ ข้าวของที่แขวนไว้
บนต้นไม้ ไม่เว้นแม้แต่เปลญวน ก่อนจุดไฟเผาบ้านตัวเองโดยไม่ลังเลสักนิด
เสร็จแล้วโยนไฟเช็กทิ้ง มุ่งหน้าไปยังลำธารเล็ก ๆ ซึ่งห่างออกไปสิบห้าเมตร

เสียงตะโกนดังมาจากทางซ้ายของเงินทรี น้ำเสียงที่บ่งบอกถึงความดีใจ
นั่นแปลว่าต้องมีคนเห็นเขาแล้วแน่นอน

พวกมันใกล้เข้ามาแล้ว

เงินทรีกระโดดลงลำธารลึกแค่ข้อเท้า วิ่งไปทางใต้จนน้ำกระจาย

หัวหน้าหน่วยหย่อนตัวจากตลิ่งลงสู่ธารน้ำเย็น พอหาที่วางเท้าในน้ำได้ก็ยก
อาวุธขึ้น เป้าหมายเลี้ยวไปทางซ้าย พันจากรยะสายตา ลูกน้องพากันวิ่งผ่าน
หัวหน้า แต่ละคนกระหายการไล่ล่าและตื่นเต็นท์จะได้ฆ่า

เขาลดปืนลงแล้ววิ่งตามลูกน้องไป รู้ว่าข้างหน้ามีถนนที่จะนำไปสู่แม่น้ำ
แต่ก็รู้ว่าลำธารนี้ไม่ได้ทอดไปยังถนนนั้น เขาเดาว่าเป้าหมายน่าจะใช้เส้นทาง
เล็ก ๆ ตรงไหนสักแห่ง เล็กมากจนดาวเทียมจับภาพผ่านป่าที่แบบนั้นไม่ได้
พวกเขาทำได้เพียงเข้าไปใกล้เป้าหมายมากพอที่จะเห็นว่ามีอีกฝ่ายออกจากลำธาร
และกลับเข้าป่าตรงจุดไหน จากนั้นไม่ช้าก็เร็วพวกเขาต้องได้ตัวหมอนั้นแน่
เพราะป่าสองข้างทางหนาที่บึงเกินกว่าจะเข้าไปซ่อนตัวได้ ส่วนถนนลูกรังก็เป็น
ทางตรงเกินไปจนอีกฝ่ายไม่อาจหลบกระสุนได้

หัวหน้าหน่วยยังคงวิ่งไปกับลูกทีม น้ำกระจายสูงระดับบอกจากผีเท้าทหาร
สิบคนที่วิ่งไปพร้อมกัน เบื้องหน้าเขาเห็นชายผิวเข้มผมยาวสะพายเป้ มือสองข้าง

ว่างเปล่า ลูกทีมคนหนึ่งยิงโดนแถววัลย์ที่อยู่เหนือหัวเป้าหมาย ชายคนนั้นรีบ
ก้มหลบ หมุนตัวไปทางซ้าย วิ่งขึ้นตลิ่งสูงชัน แล้วหายไปบนทางเท้าเล็ก ๆ
กระสุนอีกนัดพุ่งเข้าหาชายคนนั้นในป่า

“มันไปแล้ว!” ชาวโคลอมเบียตะโกน “ขึ้นตลิ่งไป!”

SAMPLE

3

กระสุนปืนไรเฟิลปะทะกิ่งไม้เหนือหัวเงินทรีขณะวิ่งลงเนิน นักล่าตามมาติด ๆ เขาจึงเร่งฝีเท้าขึ้นอีก ต้นขาปวดร้าวเพราะกระดเล็กตึกที่แล่นจากกระแสเลือดเข้าสู่เส้นใยกล้ามเนื้อ

เขาวางแผนการหลบหนีไว้และซ้อมวิ่งหลายครั้ง ที่เลือกเส้นทางนี้เพราะมันเต็มไปด้วยอันตรายตามธรรมชาติมากที่สุด อันตรายตามธรรมชาติจะยิ่งอันตรายเป็นสองเท่าด้วยวิธีผิดธรรมชาติที่เขาวางแผนไว้

เงินทรีเอื้อมมือซ้ายไปด้านหลัง คิ้วดำมมืด ดึงมันออกจากแถบตีนตุ๊กแก แล้วตัวด้นับเดียวเจาะเข้าไปในพุ่มไม้ด้านขวา หลังพุ่มไม้เป็นเส้นทางที่เล็กและมีมืดกว่าเดิม นอกจากมีใบไม้ปกคลุมแล้วยังเต็มไปด้วยรากไม้และเถาวัลย์ เมื่อเข้ามาแล้วเขาต้องเขย่งสูงเข้าไว้เพื่อไม่ให้เท้าโดนอะไรเกี่ยว คนที่ไล่ตามมาเห็นเขาออกจากเส้นทางหลักแน่นอน พวกมันจะเจอเขาในอีกไม่กี่วินาที

เขาโยนเม็ดหึ่งหึ่งที่รักมืดเล่มนี้และน่าจะมีโอกาสได้ใช้มันอีก แต่ตอนนี้ต้องจดจ่อกับการวิ่งก่อน จากนั้นปลดปืนลูกซองทางด้านขวาของเข่า คิ้วดำมแล้วเหวี่ยงปืนไปด้านหลัง หันปากกระบอกชี้ฟ้า ถ้ามันไว้ด้วยมือทั้งสองข้างให้ล้าล่องอยู่ระดับเดียวกับใบหน้า

เส้นทางทอดลงเนินอีกครั้ง มองทางไหนก็เจอแต่ต้นไม้ใหญ่ เขาเบิกตากว้าง พยายามปรับสายตาให้ชินกับแสงสว่างน้อยนิด ละสายตาจากเส้นทางเพียงเสี้ยววินาทีเพื่อมองหาต้นไม้ที่ใช่ กิ่งไม้ที่ต้องการ